

Wie? Daan Botter (52), forensisch arts, 11 jaar werkzaam bij de GGD Amsterdam, 7,5 jaar bij het Nederlands Forensisch Instituut

‘Intrigerend waartoe mensen in staat zijn’

Wat? ‘Uitwendig onderzoek bij overleden maar voornamelijk levende slachtoffers van geweldsdelicten. Ook verdachten hebben soms letsels en moeten onderzocht worden.’

Hoe? ‘Je moet de kunst verstaan zolang mogelijk een brede differentiaaldiagnostiek te hanteren. Ook al wijst alles op één ding, je moet alles openhouden, iets pas definitief voor onmogelijk houden als je het zeker weet. Voel geen verlegenheid geen antwoord te hebben.’

Waarom? ‘Het reconstrueren van hoe het één op het andere volgt, is buitengewoon boeiend. Je krijgt het verhaal niet aangereikt, je moet uit omgevingsfactoren, en niet alleen het lichaam, afleiden wat er gebeurd is. Je hebt goede kennis nodig van wat er gebeurt op medisch

vlak, wat mensen doen, wat er in de wereld leeft, bijvoorbeeld weten welke methodes van zelfdoding mensen hanteren. Heel intrigerend waartoe mensen in staat zijn, wat ze zichzelf of een ander aan kunnen doen.’

Ruilen? ‘Ik ben bewust geen patholoog geworden. Ik moet er niet aan denken “alleen maar” sectie te doen. Wat ik doe, vind ik veel interessanter. Pathologen krijgen een lichaam aangeboden dat al helemaal uit de context is gehaald, terwijl ik als forensisch arts er veel meer aspecten bij betrek. Je gaat de boer op.’

Misdadseries? ‘Ik kijk wel eens met een schuin oog mee. Maar als DNA wordt bemonsterd met wapperende haren en de patholoog zelf houdt even een praatje met de verdachte, dan is de realiteit ver zoek. Als hier een patholoog even bij de verdachte langsgaat ‘s avonds, dan is het over, hoor. En per aflevering wordt een zaak opgelost... Dat is voor ons niet weggelegd, dat is wel eens frustrerend.’